

مدل سازی سیستمی بیماری افسردگی و تحلیل مکانیزم اثرگذاری استراتژی‌های درمانی

فصلنامه روانشناسی و علوم رفتاری ایران (سال بیانی ۱۱۵-۱۳۹۸) / شماره ۱۷ / بهار ۱۳۹۸ / ص ۱۲۶-۱۱۵

امیر ابراهیمی‌زاده^۱، عباس سیفی^۲

^۱ دانشجوی دکتری مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران.

^۲ استاد دانشکده مهندسی صنایع و سیستم‌های مدیریت، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران.

نام نویسنده مسئول:

Abbas Sifvi

چکیده

افسردگی یکی از شایع‌ترین بیماری‌هایی است که سلامت جسم و روان افراد را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد. عوامل متعددی در ایجاد و تشدید این بیماری موثر هستند. در این مقاله با بهره‌گیری از مفاهیم نظریه سیستم‌های پویا، مدلی یکپارچه برای رشد افسردگی ارائه شده که اثر عوامل مختلف را به صورت یک سیستم واحد بر روی بیماری مورد بررسی قرار می‌دهد. تحلیل مدل پیشنهادی نشان می‌دهد که رشد افسردگی تحت تأثیر ۱۱ حلقه تقویتی و ۳ حلقه تعادلی قرار دارد. قدرت حلقه‌های تقویتی حاکم بر رفتار سیستم موجب تشدید روز افزون بیماری و دشواری درمان آن می‌شود. در ادامه تعدادی از روش‌های درمانی افسردگی از جمله افزایش سطح انتقال دهنده‌های عصبی، اصلاح الگوی تغذیه، ورزش و فعالیت بدنی منظم، نگرش مثبت نسبت به رویدادهای پیرامونی، و انجام فعالیت‌های گروهی داوطلبانه با هدف مقابله با رشد افسردگی پیشنهاد شده‌اند. تحلیل روابط علی و حلقه‌های بازخوردهای میان عوامل تشدید کننده و روش‌های درمانی نشان می‌دهد که با بکارگیری همزمان این روش‌ها، علاوه بر معکوس شدن جهت برخی از حلقه‌های تقویتی، ۲۰ حلقه تقویتی جدید نیز در راستای کاهش افسردگی فعال می‌شوند. لذا با توجه به ریشه بوجود آورده بیماری و مدل پیشنهادی می‌توان موثرترین رژیم درمانی را انتخاب نمود.

واژگان کلیدی: افسردگی، سلامت روان، نظریه سیستم‌های پویا، روابط علی، حلقه‌های بازخوردهای.

مقدمه

شاید صد سال پیش واژه افسردگی کمتر برای عامه مردم شناخته شده بود اما امروزه و در سایه رشد شهرنشینی، این بیماری چنان گسترش یافته است که طبق تخمین‌های سازمان جهانی بهداشت، حدود ۳۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان مبتلا به افسردگی هستند (سازمان جهانی بهداشت، ۲۰۱۷) و همچنین از هر ۶ فرد بزرگسال در ایالات متحده، یک نفر به افسردگی مبتلا است (کسلر و همکاران، ۲۰۰۵). اگرچه این بیماری منشأ روحی-روانی دارد، اما عوارض آن ممکن است مشکلات حاد جسمانی را برای بیماران به وجود بیاورد تا جایی که طبق آمار سازمان جهانی بهداشت، در سال ۲۰۱۰ افسردگی دومین دلیل از کار افتادگی افراد در سطح جهان بوده است. افسردگی اساسی منجر به از کارافتادگی قابل توجه بیمار در فعالیت‌های روزمره زندگی فردی - اجتماعی و اشتغال می‌شود و عملکردهای عادی فرد همچون خوردن و خوابیدن و سلامتی وی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این بیماری سالانه در حدود ۲۱۰ بیلیون دلار هزینه به اقتصاد ایالات متحده تحمل می‌کند (گرینبرگ و همکاران، ۲۰۱۵). افسردگی، می‌تواند باعث بوجود آمدن مشکلات عاطفی، رفتاری و جسمی از قبیل اعتیاد به الک، اعتیاد به مواد مخدر، اضطراب، مشکلات درسی و یا کاری، مشکلات خانوادگی، منزوی شدن، خودکشی و یا آسیب رساندن به بدن بشود.

علیرغم شناخت افسردگی و تلاش‌های گسترده‌ای که برای پیشگیری از آن صورت گرفته، نرخ ابتلا به این بیماری در سطح جامعه در طول زمان تقریباً ثابت باقی مانده است (فراری و همکاران، ۲۰۱۳). به طور کلی افسردگی بیماری پویایی است که هم‌زمان با رشد و تغییر کیفیت زندگی در جوامع بشری، عوامل موثر در شکل‌گیری و تشید آن نیز تغییر می‌کند. به عنوان مثال ظهور فناوری اینترنت در دهه ۱۹۹۰ منجر به ایجاد بستری برای توسعه پدیده جدیدی به نام شبکه‌های اجتماعی در اوخر دهه ۱۹۹۰ شد که امروزه برخی از این شبکه‌های اجتماعی نظیر فیسبوک از جمله دلایل ابتلا به افسردگی به شمار می‌رond (مورنو و همکاران، ۲۰۱۱). مسئله حائز اهمیت این است که در بسیاری موارد، عوامل موثر در شکل‌گیری و تشید افسردگی، با این بیماری رابطه‌ای دوسویه دارند. برای مثال، مطالعات نشان می‌دهد که ابتلا به افسردگی به دلیل ضعیف شدن سیستم ایمنی بدن، زمینه را برای ابتلا به برخی بیماری‌های مزمن فراهم می‌کند و از سوی دیگر ابتلا به بیماری‌های مزمن یکی از ریسک فاکتورها برای ابتلا به افسردگی می‌باشد (خواجا و همکاران، ۲۰۰۹). همچنین عوامل موثر در ابتلا به افسردگی از هم مجزا و مستقل نیستند، بلکه این عوامل از طریق زنجیره‌ای از بازخوردها و روابط علی و معلولی با یکدیگر در ارتباط هستند. تحلیل روابط میان عوامل به وجود آورنده افسردگی منجر به درک بهتر مکانیزم‌های تشید و مهار آن خواهد شد. چنان‌که در ادامه خواهد آمد، بسیاری از این فاکتورها خود تقویتی هستند به طوری که از یک سو، تشید یک فاکتور منجر به تشید افسردگی در بیمار می‌شود و از سوی دیگر، تشید افسردگی نیز منجر به تقویت عامل مورد نظر خواهد شد. حلقه‌های تشید شونده و روابط درهم تنیده میان فاکتورهای مختلف، منجر به رشد سریع افسردگی و حاد شدن وضعیت بیمار می‌شوند. در این مقاله بیماری افسردگی، عوامل موثر در شکل‌گیری آن و روابط میان آن‌ها به صورت یک سیستم واحد مورد بررسی قرار خواهند گرفت. هدف اولیه این پژوهش، مدل‌سازی و تحلیل شبکه عوامل تأثیرگذار بر افسردگی و شناسایی روابط پیچیده میان این عوامل؛ و هدف ثانویه آن ارائه مدلی از چگونگی اثرگذاری استراتژی‌های درمانی بر رفتار پویای افسردگی می‌باشد.

با توجه به ماهیت پیچیده و پویای سیستم مورد بررسی، برای مدل‌سازی آن از نظریه سیستم‌های پویا بهره گرفته شده است. به طور کلی نظریه سیستم‌های پویا بستری برای درک رفتار غیرخطی سیستم‌های پیچیده در طول زمان فراهم می‌کند (استرمن، ۲۰۰۰). این نظریه با بهره‌گیری از روابط بازخورده و حلقه‌های علی و معلولی به شناسایی نقش پارامترها و چگونگی اثرگذاری آن‌ها بر رفتار سیستم در طول زمان، کمک می‌کند. حلقه‌های تقویتی و تعادلی (هدف‌جو) دو نمونه از این حلقه‌ها هستند که در شبکه روابط عوامل موثر بر افسردگی نیز به وفور مشاهده می‌شوند. تشخیص وجود این حلقه‌ها و شناسایی حلقه غالب در هر زمان به شناسایی دینامیک سیستم مورد بررسی کمک می‌کند. حلقه‌های تقویتی عامل رشد و یا نزول بی‌وقفه یک سیستم هستند که در آن‌ها تغییر در یک جهت، با تغییر بیشتر در همان جهت پاسخ داده می‌شود. به لحاظ تئوریک، چنان‌چه رشد یک حلقة تقویتی بوسیله عوامل خارجی محدود نشود، می‌تواند تا بینهایت ادامه پیدا کند. لذا چنان‌چه رفتار یک سیستم تحت تأثیر حلقه‌های تقویتی باشد، متوقف کردن رشد آن کار بسیار دشواری است. از طرف دیگر، حلقة تعادلی تلاش می‌کند شرایط سیستم را به یک سطح هدف برساند و با هر گونه تغییر در وضعیت سیستم مقابله می‌کند. در گذشته، بت و همکاران مدلی برای تحلیل پویایی‌های حالات رفتاری انسان ارائه نموده‌اند (بت و همکاران، ۲۰۰۸). البته این مدل تنها اثر تغییرات حالات روحی را برایجاد افسردگی مورد مورد بررسی قرار داده و توجهی به جنبه‌های محیطی و بیولوژیک موثر بر افسردگی ندارد.

ریسک فاکتورهای موثر در ابتلا به افسردگی منشأ متفاوتی دارند. گروهی از این فاکتورها از مکانیزم بیولوژیک بدن انسان سرچشمه می‌گیرند، برخی از رفتارها و عادات انسانی و برخی دیگر نیز ناشی از شرایط و کیفیت زندگی انسان‌ها می‌باشند. در این مقاله تلاش شده تا اکثر این عوامل و روابط میان آنها در مدل پیشنهادی در نظر گرفته شوند. در زمینه فاکتورهای تشید کننده افسردگی، عواملی چون مشکلات خواب، مشکلات مالی، تفکرات منفی، الگوی زندگی شهری، ابتلا به بیماری‌های مزمن، تأثیر شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی مورد بررسی قرار گرفته‌اند. همچنین استراتژی‌های درمانی نیز عواملی نظیر افزایش سطح انتقال دهنده‌های عصبی، اصلاح الگوی تغذیه، ورزش و

فعالیت بدنی منظم، نگرش مثبت نسبت به رویدادهای پیرامونی، پیروی از آمیزه‌های دینی، و انجام فعالیت‌های گروهی داوطلبانه را در بر می‌گیرند. چنان‌که در ادامه ملاحظه خواهد شد، هر کدام از این عوامل از طریق تعدادی حلقه علی (تقویتی یا تعادلی) با بیماری افسردگی در ارتباط هستند. برای هر حلقه عنوانی متناسب با ماهیت آن انتخاب شده است. مدل سیستمی پیشنهادی ابزار مناسبی برای مطالعه رفتار بیماری، تحلیل اثر عوامل موثر و چگونگی اثرگذاری روش‌های درمانی بر افسردگی می‌باشد.

در ادامه این مقاله، ابتدا در بخش ۲ مدل پیشنهادی برای رشد افسردگی با توجه روابط میان عوامل موثر در ابتلا به این بیماری ارائه شده است و سپس در بخش ۳ نیز مسیر اثرگذاری روش‌های درمانی مختلف بر بیماری مورد بررسی قرار گرفته است. نهایتاً بخش ۴ نیز به بحث، نتیجه گیری و ارائه پیشنهاداتی برای پژوهش‌های آتی اختصاص دارد.

۱- مدل‌سازی

پیش از پرداختن به بحث افسردگی و مجموعه عوامل اثرگذار بر تشدید آن، به ارتباط میان استرس و افسردگی اشاره می‌شود. پژوهش‌های صورت گرفته نشان‌دهنده ارتباط میان رویدادهای پراسترس در زندگی و ابتلا به افسردگی هستند (همان، ۲۰۰۵؛ آنشنسل و ستون، ۱۹۸۲). افزایش سطح استرس همراه با افزایش سطح هورمون‌هایی نظیر کورتیزول (که به هورمون استرس نیز شهرت دارد) و کاهش سطح انتقال دهنده‌های عصبی از جمله دوپامین در بدنه می‌شوند که نتیجه آن ابتلا به افسردگی خواهد بود (برانو و همکاران، ۲۰۰۴؛ برانو، ۲۰۱۱). لذا برخی از محققین مهار جذب کورتیزول توسط گیرنده‌های سلول‌های مغزی را به عنوان یکی از راه‌کارهای پیشگیری از ابتلا به افسردگی پیشنهاد می‌کنند (هربرت، ۲۰۱۲). به طور کلی استرس از طریق برانگیختگی و فشارهای روحی و جسمی منجر به بروز افسردگی می‌شود. یکی از پارامترهایی که اثری دوطرفه بر افسردگی دارد، بی‌خوابی است. از یک سو بی‌خوابی به عنوان یکی از عوارض ابتلا به افسردگی شناخته می‌شود (سونو و همکاران، ۲۰۰۵) و از سوی دیگر بی‌خوابی و کم‌خوابی به عنوان یکی از ریسک فاکتورهای ابتلا به افسردگی شناخته می‌شود (لوتسبرگ و رینالدز، ۲۰۰۰). مشکلات بی‌خوابی از طریق ترشح هورمون کورتیزول (رونده و همکاران، ۲۰۰۲) و نیز فشارهای جسمی و روحی به تشدید افسردگی در بیماران کمک می‌کند. همچنین افسردگی نیز با توجه به کاهش تحرك بیمار، پریشانی و افکار مزاحم موجب تشدید بی‌خوابی می‌شود. لذا همان‌طور که در شکل ۱ نیز ملاحظه می‌شود، میان این دو پارامتر رابطه تشدید شونده و خود تقویتی وجود دارد، به این صورت که با افزایش عامل اول، عامل دوم نیز افزایش می‌یابد که این افزایش نیز به نوبه خود منجر به افزایش عامل اول خواهد شد.

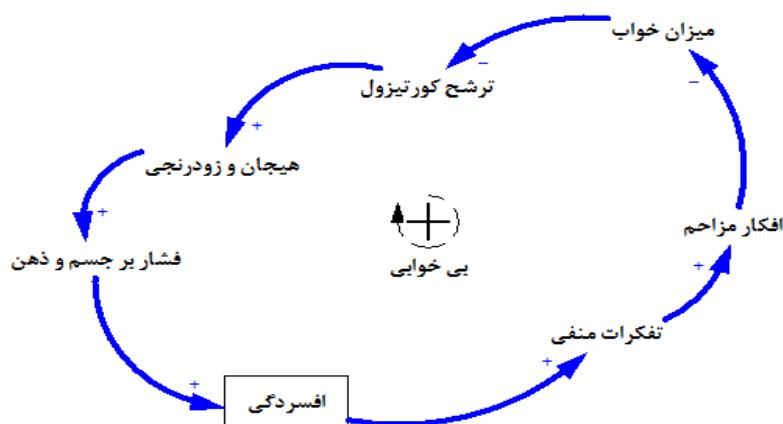
مطالعات نشان می‌دهند که افسردگی و ابتلا به برخی بیماری‌های مزمن نیز روابط دوسویه‌ای با یکدیگر دارند (خواجا و همکاران، ۲۰۰۹). تحقیقات اخیر نشان داده است که از یک سو ابتلا به افسردگی می‌تواند منجر به ضعف سیستم ایمنی بدن و ابتلای فرد به بیماری‌های مزمن و خطرناکی نظیر بیماری‌های قلبی (لینچ و همکاران، ۱۹۹۸؛ خواجا و همکاران، ۲۰۰۹؛ داویدسون، ۲۰۱۲)، سلطان (ربیج و همکاران، ۲۰۰۴) و دیابت (لین و همکاران، ۲۰۰۹) شود و از طرف دیگر ابتلا به بیماری‌های مزمن ریسک ابتلا به افسردگی را افزایش می‌دهد (رابینسون و همکاران، ۱۹۸۵؛ اندرسون و همکاران، ۲۰۰۱؛ میسی، ۲۰۰۴؛ برگس و همکاران، ۲۰۰۵؛ لیچمن و همکاران، ۲۰۰۸). افسردگی از طریق الگوی‌های رفتاری نامناسب و پیگیری نکردن درمان موجب شکل‌گیری و تقویت بیماری‌های مزمن می‌شود (خواجا و همکاران، ۲۰۰۹). با شدت یافتن بیماری، احتمال بهبود آن کاهش می‌یابد و امیدواری فرد به درمان کمتر می‌شود که این ناامیدی و گوشه‌گیری به تقویت افسردگی کمک می‌کند. همچنین تشدید افسردگی نیز از طریق تضعیف سیستم ایمنی بدن به وحیمتر شدن حال بیمار کمک می‌کند. این مجموعه روابط یک حلقه تقویتی را تشکیل می‌دهند که تحت عنوان "نگرش منفی به بهبود" در شکل ۲ نشان داده شده است. همچنین با شدت یافتن بیماری و افزایش هزینه‌های درمان، انگیزه بیماران برای ادامه درمان نیز کاهش می‌یابد (حلقه تقویتی "تمکن مالی برای ادامه درمان" در شکل ۲). این مسئله سبب می‌شود که بیماران پیگیری کمتری برای ادامه درمان خود داشته باشند و در نتیجه احتمال بهبود آن‌ها کاهش پیدا کند. پایین آمدن احتمال بهبود نیز از طریق افزایش نگرانی و استرس به تشدید افسردگی کمک می‌کند. همچنین با کاهش انگیزه برای ادامه درمان و در نتیجه پی‌گیری نکردن فرایند درمان، احتمال بهبود نیز کاهش می‌یابد.

گروهی از پارامترهای موثر در شکل‌گیری و تشدید افسردگی نیز وابسته به کیفیت و شرایط زندگی اجتماعی انسان هستند. یکی از این عوامل مشکلات مالی است. مشکلات مالی از دو منظر در تشدید افسردگی موثر هستند. نخست این که با شدت گرفتن افسردگی، تفكرات منفی و ناامیدی نسبت به زندگی افزایش می‌یابد و بیمار انگیزه خود را برای کار، تلاش و کسب درآمد از دست می‌دهد که در نتیجه این بی‌انگیزگی و کم‌کاری، سطح درآمدهای وی کاهش می‌یابد. با افزایش نگرانی‌های مالی در شکل ۳. از طرف دیگر کار زیاد و خستگی ناشی از افزایش ساعات اضافه کاری موجب کاهش مدت زمان خواب و استراحت فرد و افزایش فشارهای جسمی و روحی بر وی می‌شود. این مسئله با تشدید افسردگی

همراه است. اما همان‌طور که در شکل ۳ (حلقه کار زیاد و خستگی) نشان داده شده است، با شدت گرفتن افسردگی و تفکرات منفی و ناامیدانه، انگیزه‌های بیمار برای کار و تلاش و برطرف کردن نیازهای مالی نیز کاهش می‌یابد.

یکی دیگر از پارامترهایی که دارای رابطه‌ای دوطرفه با افسردگی می‌باشد، تفکرات منفی نسبت به مسائل پیرامونی است (تیسدا، ۱۹۸۳). تفکرات منفی و ناامیدانه موجب کاهش انگیزه فرد برای تلاش در راه رسیدن به اهداف خود می‌شود. طبیعتاً تلاش کمتر نیز منجر به نتایج ضعیفتر و فشار و استرس بیشتری بر روی فرد می‌شود. استرس و نگرانی نیز علاوه بر این که در رخداد افسردگی و بیشتر شدن آن موثر است، موجب افزایش فشار تفکرات منفی می‌شود. لذا همان‌طور که در شکل ۴ ملاحظه می‌شود، تفکرات منفی یک حلقة تقویتی ایجاد می‌کند که از طریق افزایش سطح استرس و فشارهای جسمی و روحی بر تشدید افسردگی اثرگذار است. با توجه به پارامترهای مختلف و روابط میان آن‌ها، همان‌طور که در شکل ۴ قابل ملاحظه است، حلقة تعادلی جدیدی شکل گرفته که نشان می‌دهد در برخی موارد با افزایش کار و سطح درآمد، نیازهای مالی افراد اشباع می‌شود و انگیزه آنها برای کار و تلاش کاهش می‌یابد.

یکی دیگر از فاکتورهای موثر در تشدید افسردگی شیوع استفاده از اینترنت و شبکه‌های اجتماعی است (لین و همکاران، ۲۰۱۶). غالباً با بیشتر شدن استفاده از شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی، جذابیت آنها نزد استفاده کنندگان بیشتر می‌شود که این جذابیت نیز به نوبه خود کاربران را به استفاده بیشتر از این شبکه‌ها تشویق می‌کند. لذا همان‌طور که در حلقة تقویتی اعتیاد به رسانه‌های جمعی شکل ۵ ملاحظه می‌شود، شبکه‌های اجتماعی مخاطبان خود را به استفاده بیشتر ترغیب می‌کنند (براون، ۲۰۱۲). اثر رسانه‌های جمعی بر شکل گیری افسردگی از دو منظر قابل بررسی است. نخست این که با افزایش میزان استفاده از رسانه‌های جمعی، زمان سپری شده با این رسانه‌ها افزایش می‌یابد و نتیجتاً زمان سپری شده با خانواده، دوستان و اجتماع کاهش می‌یابد که به تدریج منجر به گوشش‌گیری و تشدید افسردگی یا افزایش احتمال ابتلاء به آن می‌شود. از طرف دیگر گوشش‌گیری و تنها‌بی موجب بیشتر شدن زمان آزاد برای تخصیص به رسانه‌های جمعی و شبکه‌های اجتماعی می‌شود (حلقة تقویتی "گوشش‌گیری"). منظر دوم نیز به محتوى انتشار داده شده توسط شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی اشاره دارد. با افزایش استفاده از این شبکه‌ها، استفاده کنندگان از این رسانه‌ها بیشتر در معرض اخبار و برنامه‌های ناخوشایند (و بعضًا استرس‌آور)، آنها قرار می‌گیرند. نتیجه این امر نیز افزایش استرس و پتانسیل ابتلاء به افسردگی است (حلقة تقویتی "برنامه‌های ناخوشایند")

شکل ۱. کم‌خوابی موجب تشدید افسردگی می‌شود

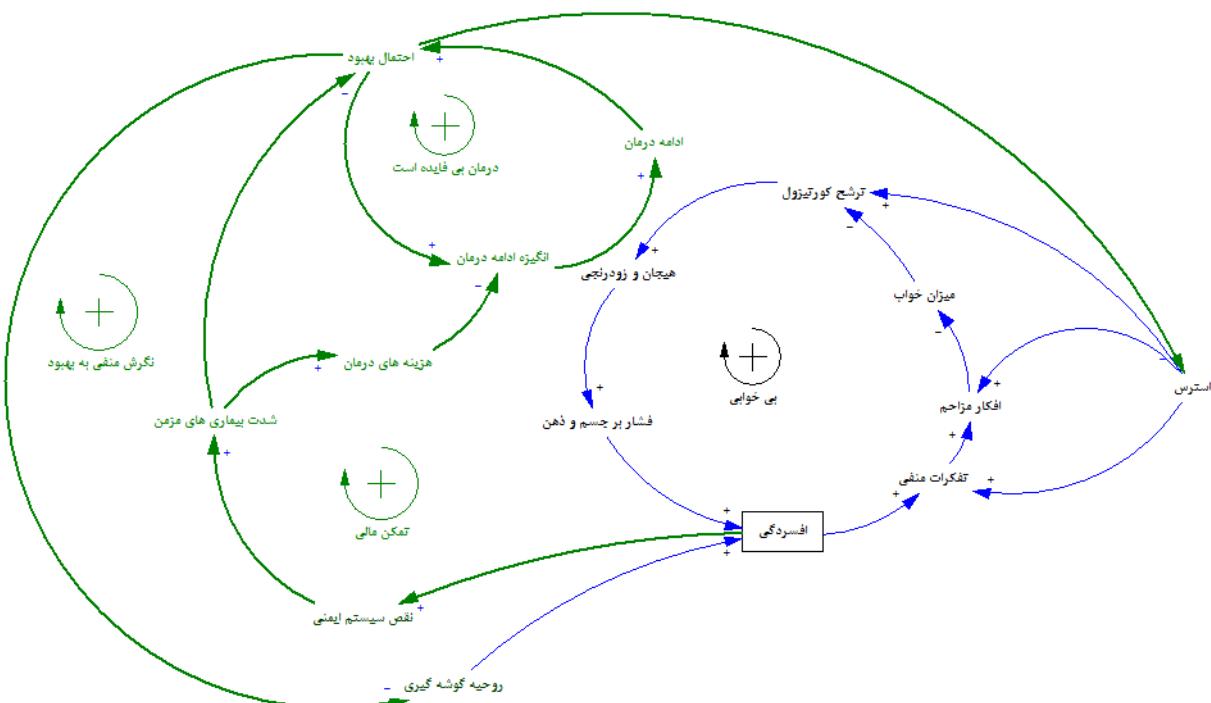
با تجمعی روابط تشریح شده در قسمت‌های قبلی و تکمیل روابط میان عوامل مختلف، شکل ۶، مدل یکپارچه تشدید افسردگی را نمایش می‌دهد.

مقابله با افسردگی

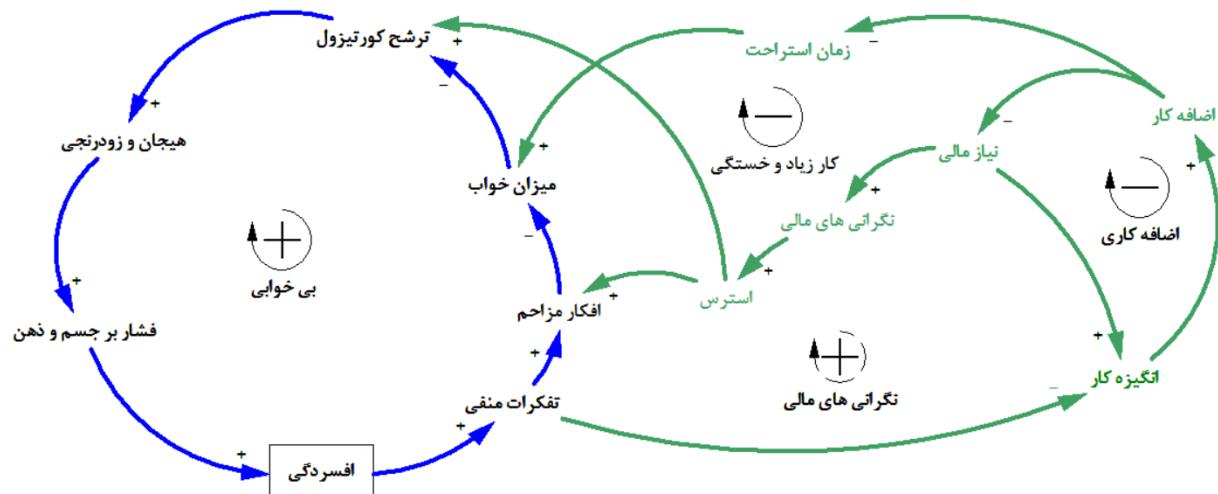
با توجه به عوامل موثر مطرح شده، شکل ۶ مدل یکپارچه شکل گیری و تشدید بیماری افسردگی را نشان می‌دهد. همان‌طور که در این شکل نشان داده شده است، رفتار سیستم تحت تأثیر تعداد زیادی از حلقاتی مثبت قرار دارد که در راستای تشدید افسردگی فعال هستند. با توجه به خاصیت خودتقویتی حلقاتی مثبت، با شروع رشد بیماری دائمًا بر شدت آن افزوده می‌شود؛ لذا برای مهار افسردگی نمی‌توان صرفاً بر روی از بین بردن یکی از عوامل اشاره شده تمرکز داشت. یک استراتژی درمانی موثر باید توانایی خنثی‌سازی همه‌جانبه عوامل یاد

شده را داشته باشد. در ادامه تعدادی از درمان‌های موثر افسردگی و چگونگی اثرگذاری آنها بر مدل تشديد افسردگی را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

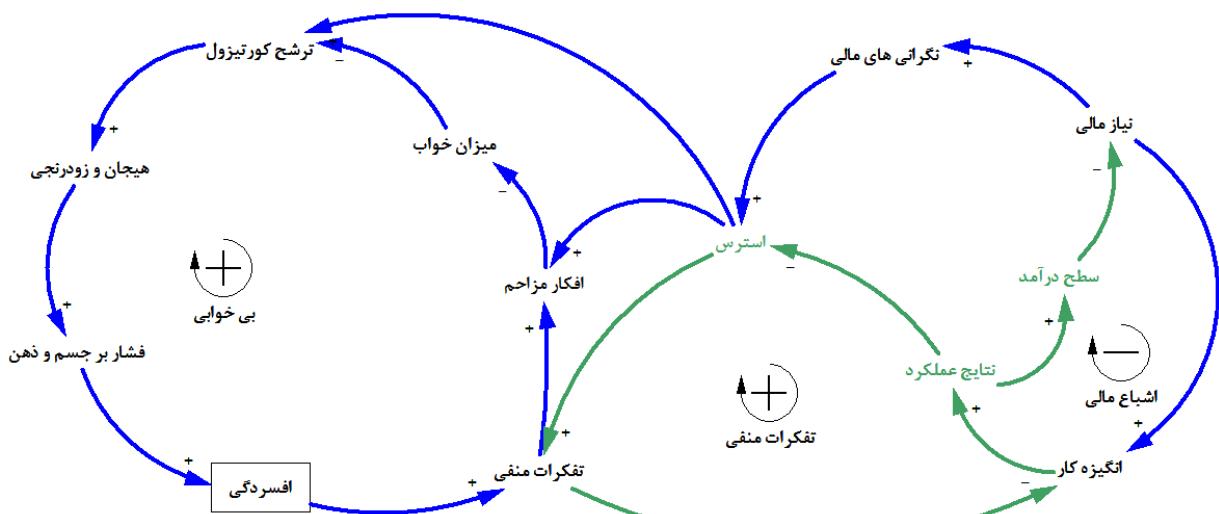
نحوه نگرش افراد نسبت به مسائل و مشکلات از اهمیت بالایی در درمان افسردگی برخوردار است. نگاه مثبت و خوشبینانه حاصل تعامل آرام و بدون مشکل با محیط اجتماعی است که پیامد آن مجموعه‌ای از تمایلات مبتنی بر رضایتمندی، خوشبینی، امید، اعتماد و اطمینان خاطر در فرد است. مثبت نگری در نقطه مقابل تفکرات منفی قرار دارد و موجب فعل شدن برخی از حلقه‌های تقویتی موجود، در جهت معکوس (کاهش) افسردگی می‌شود. لذا همان‌طور که در شکل ۷ نشان داده شده است، با تقویت مثبت اندیشه، حلقه‌های تقویتی تنظیم خواب، تفکرات مثبت، نگرش مثبت به درمان، و امیدواری به فرایند درمان در جهت کاهش شدت افسردگی فعال می‌شوند. همان‌طور که در حلقه تقویتی تنظیم خواب نشان داده است، با افزایش تفکرات مثبت میزان آرامش و خواب نیز افزایش می‌یابد. با تنظیم میزان خواب، ترشح هورمون استرس کاهش می‌یابد. در نتیجه استرس و فشارهای روحی و جسمی نیز کاهش می‌یابد و نهایتاً با کاهش افسردگی، روحیه مثبت اندیشه در فرد تقویت می‌شود. مجموعه روابط علی در حلقه تقویتی تفکرات مثبت، چگونگی اثرگذاری مثبت اندیشه بر افسردگی را نشان می‌دهد. مثبت اندیشه باعث می‌شود که فرد با انجیزه بیشتری تلاش کند و با توجه به نتایج عملکرد بهتر، استرس کمتری را نیز متحمل شود. کاهش استرس نیز از طریق کاهش هورمون کورتیزول موجب کاهش افسردگی می‌شود. اثر دیگر مثبت اندیشه و نگاه خوشبینانه، افزایش انگیزه افراد مبتلا به بیماری‌های مزمن برای ادامه درمان است که موجب می‌شود فرد با انجیزه و پشتکار بیشتری مراحل درمان را پیگیری کند و در نتیجه احتمال بهبود وی افزایش یابد. با افزایش احتمال بهبود، بیمار روحیه بهتری خواهد داشت و در نتیجه بیشتر در اجتماع حضور پیدا می‌کند که نتیجه آن نیز کاهش افسردگی و تقویت روحیه اجتماعی فرد است.

شکل ۲. افسردگی و ابتلا به بیماری‌های مزمن

شکل ۳. حلقه‌های مرتبط با مشکلات مالی و تشدید افسردگی

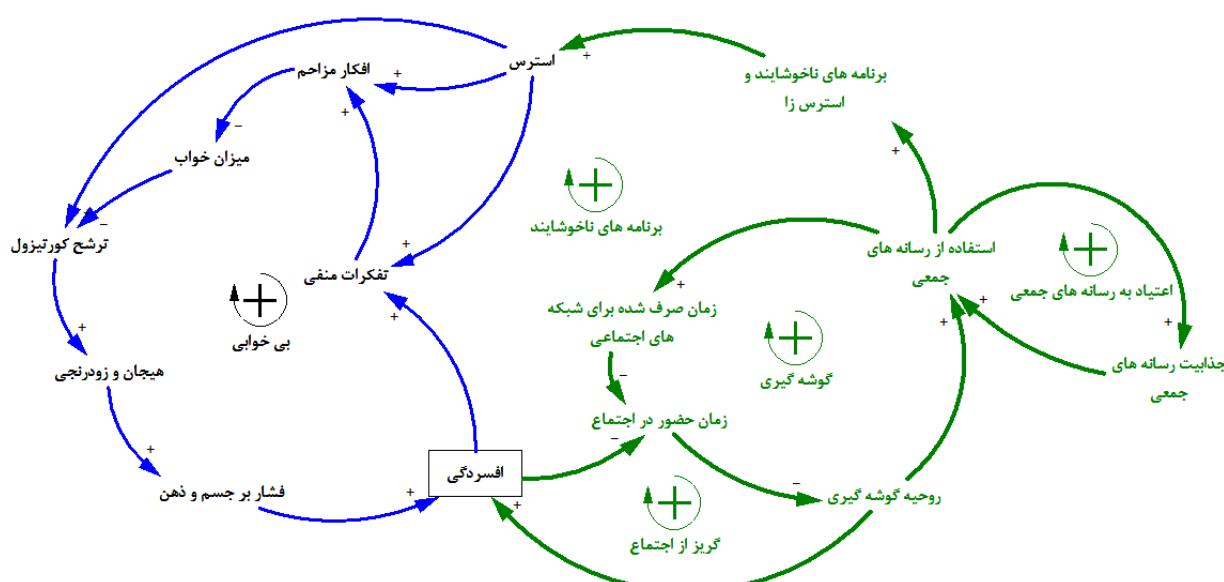
شکل ۴. اثر تفکرات منفی بر تشدید افسردگی

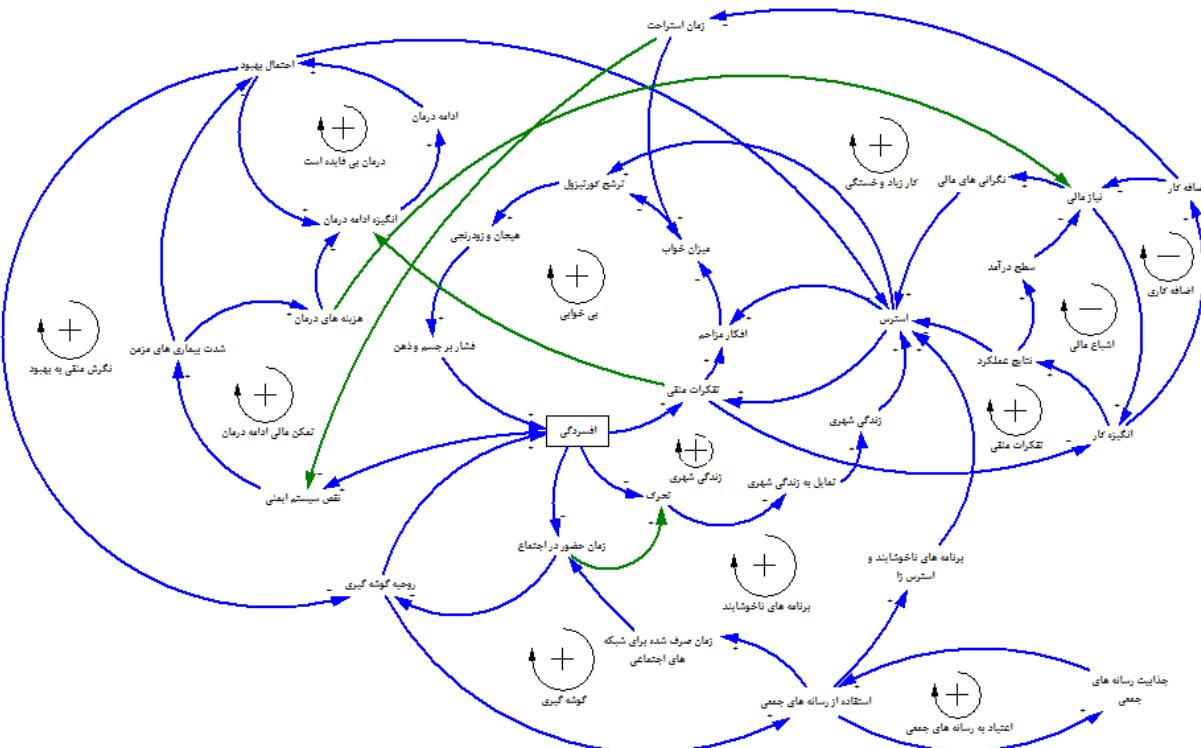
تا کنون مطالعات گستره‌های در زمینه اثر تعليمات دینی بر افسردگی صورت گرفته است که به طور کلی اثر مثبت اعتقاد به یک قدرت برتر ماورا بی را در کاهش استرس و افسردگی نشان می‌دهند (مک دوگال و لارسن، ۲۰۱۲). در یک تحقیق میان ۸۵۰ فرد مسن (بالای ۶۵ سال) بهبود یافته از افسردگی، ۲۰ درصد آنها معتقد بودند که اندیشه‌ها و عمل به آموزه‌های دینی مهم‌ترین استراتژی آنها برای غلبه بر افسردگی بوده است (کونیگ و همکاران، ۱۹۹۲). به طور کلی تعالیم اجتماعی دینی موجب افزایش فعالیت اجتماعی و نشاط معنوی افراد می‌شود و از جنبه‌های مختلفی موجب کاهش افسردگی می‌شود. شکل ۸ اثرات رفتار دینی را در کاهش افسردگی را نشان می‌دهد. در آموزه‌های دین اسلام بارها تأکید شده است که خداوند از بندگان مومن خود در سختی‌ها و مشکلات حمایت می‌کند. همچنین خداوند در جاهای مختلفی به بندگان توصیه می‌کند که نسبت به حمایت‌های او سوء ظن نداشته باشند. با داشتن چنین تفکری، افراد متدين به تمام واقایع زندگی نگاهی مثبت خواهند داشت که نتیجه این مثبت‌اندیشی و کاهش تفکرات منفی، کاهش میزان افسردگی از طریق کاهش فشارهای جسمی و روحی است. با کاهش افسردگی، نشاط ذاتی افراد افزایش یافته و اعتقاد آنها به خداوند بیشتر می‌شود. حلقة تقویتی نگرش دینی در شکل ۸ این مسأله را نشان می‌دهد. با توجه به این که پیروان تعليمات دینی در برابر بسیاری از مشکلات زندگی به خدا توکل می‌کنند، این افراد در برابر نامایی‌های زندگی آرامش بیشتری از خود نشان می‌دهند. لذا در حلقة تقویتی آرامش دینی در شکل ۸ نشان داده شده است، بالا رفتن اعتماد و اعتقاد به خداوند در پیشامدهای زندگی منجر به کاهش استرس و افسردگی و افزایش نشاط معنوی در فرد می‌شود که نتیجه آن تقویت بیشتر اعتقادات این افراد است.

بسیاری از نیازمندی‌های انسان به دلیل جاه طلبی و طمع است. یک مسأله جالب که در دین اسلام نیز به آن توصیه فراوانی شده، قناعت کردن است. در واقع چنان‌چه انسان به دستورات دینی عمل کند و با قناعت پیشنه کردن سطح توقعات خود را از زندگی پایین بیاورد، انتظارات مالی او نیز تا حدود زیادی کاهش می‌یابد که این مسأله از طریق کاهش میزان استرس باعث کاهش افسردگی و افزایش اعتقادات دینی افراد نیز می‌شود (حلقه تقویتی قناعت در شکل ۸). یکی از مسائلی که نسبت به آن توصیه فراوانی در اسلام شده است، تلاش و کوشش برای امرار معاش است. اسلام به پیروان خود توصیه‌های فراوانی برای تلاش و تأمین معاش خانواده از راه حلال می‌کند و آن را هم ردیف جهاد در راه خدا می‌داند. با چنین نگرشی، مسلمانان همواره با انگیزه زیادی برای تأمین نیازهای مالی خود تلاش می‌کنند که این مسأله باعث بهبود شرایط اقتصادی و کاهش استرس و نگرانی فرد به دلیل مشکلات مالی می‌شود. با کاهش استرس و فشارهای روحی، افسردگی نیز کاهش می‌یابد. حلقة تقویتی تلاش برای امرار معاش در شکل ۸ این روابط را نشان می‌دهد. همچنین بسیاری از دستورات دینی (از قبیل مناسک یا یادبود) حمام، نماز جماعت، نماز عید فطر و ...) حالت اجتماعی و گروهی دارند. همان‌طور که حلقة تقویتی حضور در اجتماعات دینی نشان می‌دهد، یکی از نتایج پیروی از چنین دستوراتی حضور در اجتماع و برقراری ارتباط با سایر مسلمانان است که نتیجه آن کاهش گوشه‌گیری و افسردگی و افزایش نشاط معنوی افراد است.

افزایش سطح انتقال دهنده های عصبی بر خلق و خو، میل جنسی، اشتها، حافظه و یادگیری، شادابی، تنظیم دمای بدن و برخی رفتارهای اجتماعی تاثیر می گذارد و موجب بهبود عملکرد فرد در این زمینه ها می شود. به طور کلی با افزایش سطح انتقال دهنده های عصبی در بدن، از میزان استرس کاسته می شود (باندرت و لیبرمن، ۱۹۸۹). لذا برخی از روش های مقابله با افسردگی نظیر اصلاح الگوی تغذیه، استفاده از داروهای ضد افسردگی و استفاده از الکتروشک، عملاً سطح انتقال دهنده های عصبی نظیر سروتونین را در بدن فرد افزایش می دهد. چنان چه به طریقی سطح انتقال دهنده های عصبی در بدن بیمار از طریق یکی از این روش ها افزایش پیدا کند، تعدادی حلقة تقویتی در جهت کاهش افسردگی فعال می شوند که این حلقه ها در شکل ۹ نشان داده شده اند. با افزایش سطح انتقال دهنده های عصبی، نشاط و شادابی فرد افزایش می یابد و در نتیجه با انرژی بیشتری با مشکلات محیطی مواجه می شود. نتیجه این رویکرد این است که فشار کمتری بر جسم و ذهن وی وارد می شود. با کاهش فشار و اضطراب، افسردگی نیز کاهش می یابد. از طرف دیگر، افسردگی اشتها را دستخوش تغییر می کند که در اکثر موارد این تغییر کاهشی است (پایکل، ۱۹۷۷). لذا انتظار می رود که با کاهش افسردگی اشتها فرد نیز افزایش پیدا کند و در نتیجه وضعیت تغذیه او باز هم بهبود پیدا کند. حلقة تقویتی شادابی در شکل ۹ این روابط را نشان می دهد.

شکل ۵. تاثیر شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی بر افسردگی

شکل ۶. مدل یکپارچه حلقه‌های موثر در تشدید افسردگی

این مسأله موجب کاهش روحیه گوشگیری و در نتیجه کاهش افسردگی در آن‌ها خواهد شد (حلقه تقویتی حضور در اجتماع). همچنین با افزایش میزان شادابی و انرژی فرد، انگیزه‌های او برای ادامه درمان (حلقه تقویتی خوشبینی به بیهوود) و نیز براي کار و تلاش بیشتر، افزایش می‌یابد (حلقه تقویتی کار با انگیزه). در شرایطی که امیدواری بیشتری برای درمان وجود داشته باشد، با توجه به پی‌گیری‌های بیشتر برای درمان، احتمال بھبود بیمار نیز افزایش می‌یابد. با بالاتر رفتن احتمال بھبود نیز استرس فرد کاهش می‌یابد و همزمان روحیه گوشگیری در وی (که ناشی از نالمیدی نسبت به بھبود است) کاهش می‌یابد که هر دو مسأله باعث کاهش میزان افسردگی می‌شوند.

ورزش و فعالیت بدنی منظم یکی از راه‌کارهای شناخته شده برای مقابله با افسردگی است (نورث و همکاران، ۱۹۹۰؛ بمن و بمن، ۱۹۹۳). ورزش به طرق مختلفی بر بھبود افسردگی اثر می‌گذارد. از جمله این که ورزش منظم موجب تقویت سیستم عملکرد سیستم ایمنی بدن (باسو، ۲۰۱۶؛ منیو و همکاران، ۲۰۱۷)، افزایش سطح انتقال دهنده‌های عصبی (میوسن و دمیرلیر، ۱۹۹۵)، کاهش میزان اضطراب و استرس (برگر و اوون، ۱۹۸۸؛ ایریگوین و همکاران، ۲۰۰۵) و افزایش میزان آندورفین که عامل بالا رفتن انرژی و انگیزه فرد است، می‌شود (تیلور و همکاران، ۱۹۹۴). همان‌طور که در روابط علی شکل ۱۰ نشان داده شده است، با تقویت سیستم ایمنی، احتمال بھبود بیماری نیز افزایش پیدا می‌کند. خوشبینی نسبت به بھبود، به کاهش استرس و اضطراب بیمار و کاهش افسردگی کمک می‌کند. از طرف دیگر با بھبود افسردگی، تمایل فرد به انجام ورزش و فعالیت‌های بدنی نیز افزایش می‌یابد (آردوندو و همکاران، ۲۰۱۳). با انجام ورزش‌های گروهی، روحیه همکاری، تعامل و ارتباطات اجتماعی در فرد تقویت می‌شود. در نتیجه، فعالیت‌های اجتماعی افزایش می‌یابد و روحیه گوشگیری و افسردگی در بیمار کاهش می‌یابد. اثر ورزش‌های جمعی بر افسردگی در حلقة تقویتی ورزش‌های گروهی در شکل ۱۰ نشان داده شده است. همچنین زمانی که ورزش بخشی از زمان روزانه شخص افسرده را به خود اختصاص می‌دهد، به همان نسبت زمان اختصاص داده شده به شبکه‌های اجتماعی نیز کاهش می‌یابد که این مسأله از طریق افزایش حضور در اجتماع و کاهش گوشگیری به کاهش افسردگی کمک می‌کند (حلقه تقویتی "استفاده کمتر از شبکه‌های اجتماعی"). ورزش کردن علاوه بر این که به طور مستقیم موجب بالا رفتن اعتماد به نفس و کاهش استرس در فرد می‌شود (حلقه تقویتی "اعتماد به نفس") با توجه به افزایش تحرك و نشاط، به کاهش استرس‌های ناشی از زندگی شهری نیز منجر می‌شود (حلقه تقویتی "ورزش در برابر اضطراب"). همچنین انجام ورزش منظم موجب بالا رفتن سطح انتقال دهنده‌های عصبی در بدن فرد می‌شود. لذا انتظار می‌رود که با انجام فعالیت بدنی منظم، حلقه‌های علی مرتبط با انتقال دهنده‌های عصبی، که در قسمت قبل توضیح داده شدند، در راستای کاهش افسردگی فعال شوند.

به طور کلی انجام صحیح کارهای محول شده و حضور در اجتماع اعتماد به افزایش منجر به نفس و کاهش استرس در فرد می‌شود. یکی از روش‌های موثر برای مبارزه با افسردگی، حضور فعال در کمپین‌های اجتماعی و انجام فعالیت‌های نوع دوستانه و داوطلبانه می‌باشد (مکدانل،

۲۰۱۱، تبسم و همکاران ۲۰۱۶). با توجه به این که حضور در کمپین و انجام فعالیت‌های داوطلبانه منجر به حضور بیشتر فرد در اجتماع و کاهش گوشه‌گیری وی می‌شود، لذا به کاهش میزان افسرده‌گی کمک می‌کند. از طرف دیگر نیز کاهش افسرده‌گی سبب می‌شود که فرد به انسان‌ها و محیط اطراف خود توجه بیشتری داشته باشد و در نتیجه با تمایل بیشتری در فعالیت‌های داوطلبانه شرکت نماید. اثر شرکت در کمپین‌های اجتماعی در کاهش افسرده‌گی در حلقه تقویتی کمک به همنوع در شکل ۱۱ نشان داده شده است. در برخی موارد ناتوانی در انجام صحیح فعالیت‌های اجتماعی موجب سرخوردگی و بروز استرس در فرد می‌شود. اما غالباً آنچه که توسط کمپین‌ها انجام می‌شود، طیف ساده‌ای از فعالیت‌ها را در بر می‌گیرد (نظیر جمع‌آوری کمک‌های مالی، جمع‌آوری زباله و ...)، لذا با انجام صحیح چنین فعالیت‌هایی، حس شادی و رضایت درونی در فرد ایجاد می‌شود که به کاهش استرس در وی کمک می‌کند. کاهش استرس نیز به نوبه خود به کاهش افسرده‌گی کمک می‌کند. حلقه تقویتی احساس مفید بودن در شکل ۱۱ این مسأله را نشان می‌دهد.

بحث و نتیجه گیری

افسرده‌گی یکی از اختلالات روانی جدی است که عوارض آن می‌توانند به صورت فیزیکی نیز بروز پیدا کنند. مجموعه‌ای گسترده از عوامل بیولوژیک، رفتاری و محیطی در شکل گیری و تشید افسرده‌گی موثر هستند که وجود روابط علی و بازخوردی میان آنها موجب ایجاد یک سیستم پیچیده می‌شود. در این مقاله، با هدف تحلیل رفتار این بیماری در طول زمان، از نظریه سیستم‌های پویا برای مدل سازی افسرده‌گی استفاده شده است. در ابتدا اثر عواملی نظیر کمبود خواب، ابتلا به بیماری‌های مزمن، مشکلات مالی، نگرش منفی نسبت به مسائل، الگوی زندگی شهری، اینترنت و شبکه‌های اجتماعی بر افسرده‌گی مورد بررسی قرار گرفته است. تحلیل‌ها نشان می‌دهد که علاوه بر وجود حلقه‌های بازخوردی میان عوامل مختلف، رفتار سیستم تحت تأثیر حلقه‌های تقویتی است که این مسأله موجب دشواری کنترل و درمان بیماری می‌شود. در مجموع ۱۱ حلقه تقویتی و ۳ حلقه تعادلی موثر بر تشید افسرده‌گی شناسایی شدند. با توجه به ماهیت تشید شونده حلقه‌های مثبت و وجود روابط علی میان آنها، چنان‌چه هر کدام از حلقه‌ها در راستای بیشتر شدن افسرده‌گی فعال شود، سایر حلقه‌ها نیز در راستای تشید بیشتر بیماری فعال خواهند شد. وجود روابط علی و حلقه‌های بازخوردی میان عوامل مختلف نشان می‌دهد که یک استراتژی درمانی موفق در مقابله با افسرده‌گی، باید تمامی بخش‌های این سیستم گسترده را هدف قرار دهد. با توجه به نتایج پژوهش‌های صورت گرفته، برخی از روش‌های درمانی رایج و چگونگی اثرگذاری آنها بر مدل رشد افسرده‌گی مورد بررسی قرار گرفته‌اند. مهم‌ترین روش‌های درمانی در نظر گرفته شده عبارتند از مثبت نگری، دین درمانی، اصلاح الگوی تغذیه، داروهای ضد افسرده‌گی، الکتروشک، ورزش و فعالیت بدنی منظم، و انجام فعالیت‌های اجتماعی که این روش‌ها در مجموع منجر به فعالسازی ۲۰ حلقه تقویتی در راستای بهبود افسرده‌گی می‌شوند. به علاوه، فعال شدن برخی حلقه‌های درمانی، منجر به فعالسازی برخی حلقه‌های تشید کننده افسرده‌گی در جهت معکوس خواهد شد. با توجه به این که روش‌های درمانی اشاره شده تناقضی با یکدیگر ندارند، لذا می‌توان آنها را به طور همزمان مورد استفاده قرار داد و از هم‌افزایی آنها برای درمان قطعی بیماری استفاده کرد. همچنین باید توجه داشت که مهم‌ترین گام در درمان افسرده‌گی انتخاب مناسب‌ترین روش درمان با توجه به ریشه بیماری است.

همان‌طور که قبلاً اشاره شد، یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های بیماری افسرده‌گی، تنوع و تعدد فاکتورهای موثر در شکل گیری و تشید آن است. اگرچه تمام این عوامل در نهایت منجر به بروز افسرده‌گی می‌شوند و می‌توان علائم افسرده‌گی را با هر کدام از روش‌های درمانی پیشنهادی از بین برد اما چنان‌چه ریشه بوجود آورنده بیماری هدف قرار داده نشود، این علائم مجدداً باز خواهد گشت و درمان ناموفق خواهد بود. لذا انتخاب هوشمندانه روش درمان از اهمیت بسزایی برخوردار است. به عنوان مثال، چنان‌چه نیازهای مالی از طریق افزایش استرس سبب بروز افسرده‌گی در فرد بشود، درمان با استفاده از شرکت در فعالیت‌های گروهی داوطلبانه چندان موثر نخواهد بود؛ زیرا این روش درمانی ریشه به وجود آورنده مشکل یعنی نیاز مالی را هدف قرار نمی‌دهد. برای درمان می‌توان از حلقه‌هایی نظیر تکرات مثبت، تلاش برای امرار معаш و قناعت استفاده کرد. این حلقه‌ها با انتگریه کاری و نیازهای مالی در ارتباط مستقیم هستند و فعالسازی آنها می‌تواند مشکل افسرده‌گی را از مسیر مناسبی (با هدف قرار دادن ریشه مشکل) حل کند.

در این مقاله تلاش شده تا تمامی پارامترهای موثر بر شکل گیری و تشید افسرده‌گی در نظر گرفته شوند اما با توجه به دانش محدود نگارندگان و ماهیت پویای بیماری که موجب تغییر در عوامل به وجود آورنده آن در طول زمان می‌شود، ممکن است برخی پارامترها در مدل پیشنهادی در نظر گرفته نشده باشند. لذا تکمیل مدل‌های پیشنهادی برای تشید و درمان افسرده‌گی و درمان می‌تواند گام مؤثری در شناخت کامل افسرده‌گی و اتخاذ استراتژی درمانی مناسب برای مقابله با آن باشد. همچنین پیاده‌سازی مدل درمانی پیشنهادی در مطالعات بالینی و تحلیل اثربخشی آن نیز می‌تواند زمینه مناسبی برای پژوهش‌های آتی باشد.

منابع و مراجع

- [1] Koenig, H., H. Cohen, D. Blazer, C. Pieper, K. Meador, F. Shelp, V. Goli, DiPasquale, B. (1992). "Religious coping and depression among elderly, hospitalized medically ill men." *American Journal of Psychiatry* 149(12): 1693-1700.
- [2] Anderson, R. J., K. E. Freedland, R. E. Clouse and P. J. Lustman (2001). "The Prevalence of Comorbid Depression in Adults With Diabetes." A meta-analysis 24(6): 1069-1078.
- [3] Aneshensel, C. S. and J. D. Stone (1982). "Stress and depression: A test of the buffering model of social support." *Archives of General Psychiatry* 39(12): 1392-1396.
- [4] Arredondo, E. M., H. Lemus, J. P. Elder, M. Molina, S. Martinez, C. Sumek and G. X. Ayala (2013). "The relationship between sedentary behavior and depression among Latinos." *Mental Health and Physical Activity* 6(1): 3-9.
- [5] Banderet, L. E. and H. R. Lieberman (1989). "Treatment with tyrosine, a neurotransmitter precursor, reduces environmental stress in humans." *Brain Research Bulletin* 22(4): 759-762.
- [6] Basso, J. (2016) "Increase Your Immune System Through Exercise." Available at: <https://foreverfitscience.com/research/increase-your-immune-system-through-exercise/>
- [7] Berger, B. G. and D. R. Owen (1988). "Stress Reduction and Mood Enhancement in Four Exercise Modes: Swimming, Body Conditioning, Hatha Yoga, and Fencing." *Research Quarterly for Exercise and Sport* 59(2): 148-159.
- [8] Both, F., M. Hoogendoorn, M. C. Klein and J. Treur (2008). Modeling the Dynamics of Mood and Depression. *ECAI*.
- [9] Brown, E. S., F. P. Varghese and B. S. McEwen (2004). "Association of depression with medical illness: does cortisol play a role?" *Biological Psychiatry* 55(1): 1-9.
- [10] Brown, L. (2012). "New Harvard Study Shows Why Social Media Is So Addictive for Many." *WTWH Media*: 60-61.
- [11] Bruno, K. (2011). "Stress and Depression." Retrieved May 24, 2018, from www.webmd.com.
- [12] Burgess, C., V. Cornelius, S. Love, J. Graham, M. Richards and A. Ramirez (2005). "Depression and anxiety in women with early breast cancer: five year observational cohort study." *BMJ* 330(7493): 702.
- [13] Byrne, A. and D. G. Byrne (1993). "The effect of exercise on depression, anxiety and other mood states: A review." *Journal of Psychosomatic Research* 37(6): 565-574.
- [14] Davidson, K. W. (2012). "Depression and Coronary Heart Disease." *ISRN Cardiology* 2012: 743813.
- [15] Ferrari, A. J., F. J. Charlson, R. E. Norman, S. B. Patten, G. Freedman, C. J. Murray, T. Vos and H. A. Whiteford (2013). "Burden of depressive disorders by country, sex, age, and year: findings from the global burden of disease study 2010." *PLoS medicine* 10(11): e1001547.
- [16] Greenberg, P. E., A.-A. Fournier, T. Sisitsky, C. T. Pike and R. C. Kessler (2015). "The economic burden of adults with major depressive disorder in the United States (2005 and 2010)." *The Journal of clinical psychiatry* 76(2): 155-162.
- [17] Hammen, C. (2005). "Stress and Depression." *Annual Review of Clinical Psychology* 1(1): 293-319.
- [18] Herbert, J. (2012). "Cortisol and depression: three questions for psychiatry." *Psychological Medicine* 43(3): 449-469.
- [19] Irigoyen, M.-C., J. Paulini, L. J. F. Flores, K. Flues, M. Bertagnolli, E. Dias Moreira, F. Consolim-Colombo, A. Belló-Klein and K. De Angelis (2005). "Exercise Training Improves Baroreflex Sensitivity Associated With Oxidative Stress Reduction in Ovariectomized Rats." *Hypertension* 46(4): 998-1003.
- [20] Kessler, R. C., P. Berglund, O. Demler, R. Jin, K. R. Merikangas and E. E. Walters (2005). "Lifetime prevalence and age-of-onset distributions of DSM-IV disorders in the National Comorbidity Survey Replication." *Archives of general psychiatry* 62(6): 593-602.
- [21] Khawaja, I. S., J. J. Westermeyer, P. Gajwani and R. E. Feinstein (2009). "Depression and Coronary Artery Disease: The Association, Mechanisms, and Therapeutic Implications." *Psychiatry (Edgmont)* 6(1): 38-51.

- [22] Lichtman, J. H., J. T. Bigger, J. A. Blumenthal, N. Frasure-Smith, P. G. Kaufmann, F. Lespérance, D. B. Mark, D. S. Sheps, C. B. Taylor and E. S. Froelicher (2008). Depression and coronary heart disease: recommendations for screening, referral, and treatment: a science advisory from the American Heart Association Prevention Committee of the Council on Cardiovascular Nursing, Council on Clinical Cardiology, Council on Epidemiology and Prevention, and Interdisciplinary Council on Quality of Care and Outcomes Research: endorsed by the American Psychiatric Association. *Circulation*, 118(17), 1768-1775.
- [23] Lin, E. H., S. R. Heckbert, C. M. Rutter, W. J. Katon, P. Ciechanowski, E. J. Ludman, M. Oliver, B. A. Young, D. K. McCulloch and M. Von Korff (2009). "Depression and increased mortality in diabetes: unexpected causes of death." *The Annals of Family Medicine* 7(5): 414-421.
- [24] Lin, L. y., J. E. Sidani, A. Shensa, A. Radovic, E. Miller, J. B. Colditz, B. L. Hoffman, L. M. Giles and B. A. Primack (2016). "Association between social media use and depression among U.S. young adults." *Depression and Anxiety* 33(4): 323-331.
- [25] Lustberg, L. and C. F. Reynolds (2000). "Depression and insomnia: questions of cause and effect." *Sleep Medicine Reviews* 4(3): 253-262.
- [26] Lynch, W. D., G. V. Glass and Z. V. Tran (1988). "Diet, tobacco, alcohol, and stress as causes of coronary artery heart disease: an ecological trend analysis of national data." *The Yale journal of biology and medicine* 61(5): 413.
- [27] Massie, M. J. (2004). "Prevalence of Depression in Patients With Cancer." *JNCI Monographs* 2004(32): 57-71.
- [28] McCullough, M. E. and D. B. Larson (2012). "Religion and depression: a review of the literature." *Twin Research* 2(2): 126-136.
- [29] McDonnell, M. C. (2011). "The Effect of Productive Activities on Depressive Symptoms Among Older Adults With Dual Sensory Loss." *Research on aging* 33(3): 234-255.
- [30] Meeusen, R. and K. De Meirlier (1995). "Exercise and Brain Neurotransmission." *Sports Medicine* 20(3): 160-188.
- [31] Menu, R., I. Opportunity, E. Nightingale, N. Hill, T. Talks, A. Cuddy, S. Sinek and G. Reads (2017) "Exercise Moderately for a Stronger Immune System.", Available at: <http://www.isagenixhealth.net/exercise-moderately-stronger-immune-system/>
- [32] Moreno, M. A., L. A. Jelenchick, K. G. Egan, E. Cox, H. Young, K. E. Gannon and T. Becker (2011). "Feeling bad on Facebook: depression disclosures by college students on a social networking site." *Depression and Anxiety* 28(6): 447-455.
- [33] North, T. C., P. McCullagh and Z. V. Tran (1990). "Effect of Exercise on Depression." *Exercise and Sport Sciences Reviews* 18(1): 379-416.
- [34] Paykel, E. S. (1977). "Depression and appetite." *Journal of Psychosomatic Research* 21(5): 401-407.
- [35] Reiche, E. M. V., S. O. V. Nunes and H. K. Morimoto (2004). "Stress, depression, the immune system, and cancer." *The Lancet Oncology* 5(10): 617-625.
- [36] Robinson, J. K., M. L. Boshier, D. A. Dansak and K. J. Peterson (1985). "Depression and anxiety in cancer patients: Evidence for different causes." *Journal of Psychosomatic Research* 29(2): 133-138.
- [37] Rodenbeck, A., G. Huether, E. Rüther and G. Hajak (2002). "Interactions between evening and nocturnal cortisol secretion and sleep parameters in patients with severe chronic primary insomnia." *Neuroscience Letters* 324(2): 159-163.
- [38] Sterman, J. (2000). *Business Dynamics: Systems Thinking and Modeling for a Complex World* McGraw-Hill Education.
- [39] Tabassum, F., J. Mohan and P. Smith (2016). "Association of volunteering with mental well-being: a lifecourse analysis of a national population-based longitudinal study in the UK." *BMJ Open* 6(8).
- [40] Taylor, D. V., J. G. Boyajian, N. James, D. Woods, A. Chicz-Demet, A. F. Wilson and C. A. Sandman (1994). "Acidosis stimulates beta-endorphin release during exercise." *Journal of Applied Physiology* 77(4): 1913-1918.

- [41] Teasdale, J. D. (1983). "Negative thinking in depression: Cause, effect, or reciprocal relationship?" *Advances in Behaviour Research and Therapy* 5(1): 3-25.
- [42] Tsuno, N., A. Berset and K. Ritchie (2005). "Sleep and depression." *The Journal of clinical psychiatry*.
- [43] WHO. (2017). "Depression." from <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs369/en/>.